

6335/2013

δόθηκε η υπ' αριθμ. 5827/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που δέχθηκε εν μέρει αυτήν. Ήδη ο εκκαλών με την από 14-2-2013 έφεσή του (αρ. κατάθ. 747/2013), η οποία προσδιορίστηκε για τη σημερινή δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο, προσβάλλει την απόφαση και ζητεί να εξαφανιστεί η ως άνω απόφαση, προκειμένου απορριφθεί εξ ολοκλήρου η ως άνω αγωγή του αντιδίκου του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ύστερα από δήλωση, που έγινε σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, αλλά προκάτευσαν προτάσεις.

#### ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

#### ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η έφεση του εκκαλούντος-εναγομένου κατά της υπ' αριθμ. 5827/2012 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δικάσε την από 23-9-2010 αγωγή του ενάγοντος με την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις, (επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης 18-1-2013, άσκηση έφεσης 15-2-2013) και έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο κατ' άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ, αρμοδίως δε φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα

Θεωρήθηκε  
Επισημάνθηκε  
  


2<sup>ον</sup> φύλλον της υπ' αριθμ. 6335/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,  
τμήμα ενοχικό.

511, 513 παρ. 1, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ). Είναι επομένως παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν με την ίδια διαδικασία.

Ο πρώτος ενάγων με την από 23-9-2010 αγωγή του ζήτησε τα αναφερόμενα στο αιτητικό της κατά τις διατάξεις περί προστασίας του πνευματικού δημιουργού (ν. 2121/1993), αθεμίτου ανταγωνισμού (ν. 146/1914) και αδικοπραξιών. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται τώρα ο εκκαλών με την έφεσή του για εσφαλμένη του νόμου εφαρμογή και κακή εκτίμηση των αποδείξεων, με σκοπό να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη και απορριφθεί εξ ολοκλήρου η αγωγή του αντιδίκου του.

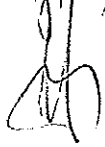
Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων, που περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης του δικαστηρίου αυτού, όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που νόμιμα και εμπρόθεσμα προσκόμισαν και επικαλέστηκαν οι διάδικοι, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη για άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, και τέλος τις φωτογραφίες που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, η ακρίβεια των οποίων δεν αμφισβητείται (άρθρα 444, 448 και 457 ΚΠολΔ), αλλά και διάφοροι ψηφιακοί δίσκοι επί των οποίων στηρίζεται η επίδικη διάφορα, αποδείχτηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα εξής πραγματικά περιστατι-

κά : Ο πρώτος ενάγων φιλόλογος, αρχαιολόγος, Δρ Παν/μίου αλ-  
λά και νόμιμος εκπρόσωπος της κατά την πρωτοβάθμια δίκη δεύτερης ενά-  
γουσας, αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με σκοπό την επιστημονική  
έρευνα σχετικά με τις κατακτήσεις και τη δράση του Ελληνισμού, με έμ-  
φάση στη μουσική, τη φιλολογία, την ιστορία των τεχνών και την εκπαί-  
δευση, είναι συγγραφέας του έργου που εκδόθηκε στην Αθήνα το 1980 από  
την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος

Το ως άνω έρ-  
γο παρουσιάζει μέσω ενός μεγάλου αριθμού μουσικών χειρογράφων (4.500  
περίπου από τα οποία επιλέχθηκαν 108) την εκκλησιαστική μουσική δρα-  
στηριότητα της περιόδου 1453-1820 και τους μεγάλους μουσικούς της πε-  
ριόδου αυτής, αποτελώντας ουσιαστικά μια πρώτη ιστορική και επιστημο-  
νική (προϊόν εντατικής έρευνας και μελέτης, «έργο ζωής» κατά τον μάρτυ-  
ρα) προσέγγιση της μουσικής των αιώνων αυτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι  
στον πρόλογο του ως άνω προσκομιζόμενου με επίκληση συγγράμματος  
αναφέρεται ότι από τον ενάγοντα «χρειάστηκαν δέκα χρόνια εργασίας για  
την έρευνά και τον εντοπισμό του υλικού που υπάρχει για την επιλογή και  
τη φωτογράφιση των πιο αντιπροσωπευτικών δειγμάτων...., για την περι-  
γραφή και το σχολιασμό του υλικού...». Το Δ' μέρος του έργου αυτού πε-  
ριλαμβάνει και φωτογραφικά δείγματα, στα οποία απεικονίζονται νότες και  
ειδικότερα: α) Η υπ' αριθμ. 86 απεικόνιση (στην αριστερή πλευρά του βι-  
βλίου) που συνοδεύεται από τη λεζάντα: <

και 73r. Φυσικές διαστ. 30X21 εκ. Γραφέας

[:] Ε

Ακριβώς  
ο ένοχος  




3<sup>ov</sup> φύλλον της υπ' αριθμ. 635/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,  
τμήμα ενοχικό.

τος γραφής [γύρω στο 1770], β) Η υπ' αριθμ. 96 απεικόνιση (στη δεξιά  
πλευρά του βιβλίου), που συνοδεύεται από τη λεζάντα: «

και γ) Η υπ' αριθμ. 106 απεικόνιση (στην αρι-  
στερή και στη δεξιά πλευρά του βιβλίου) που συνοδεύεται από τη λεζάντα:

«

». Οι ως άνω

απεικονίσεις μαζί με τις συνοδευτικές λεζάντες αποτελούν πρωτότυπο και  
μοναδικό προϊόν της επεξεργασίας και της μελέτης που πραγματοποίησε ο  
ενάγων βάσει της εξειδίκευσης, των επιστημονικών του γνώσεων και της  
προσωπικότητάς του. Ο πρώτος ενάγων είναι επίσης συγγραφέας του έρ-  
γου, που εκδόθηκε στην Αθήνα το 1999 από την προαναφερθείσα δεύτερη  
ενάγουσα με τίτλο «


» και το οποίο στην ουσία α-

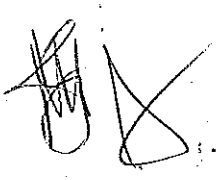
ποτελεί ένα αυτόνομο χρηστικό εγχειρίδιο του πρώτου ως άνω έργου, ε-  
μπλουτισμένου με νέα έγχρωμα φωτογραφικά δείγματα και με μικρές συ-  
μπληρώσεις στη βιβλιογραφία. Σ' αυτά συγκαταλέγεται και μια σχεδιογρα-  
φική παράσταση των οκτώ ήχων (σελ. 178) που ονομάζεται «Κανόνιο των  
οκτώ ήχων» και συνοδεύεται από τη λεζάντα «36. Το Κανόνιο των οκτώ  
ήχων. Από χφ του τέλους του 18<sup>ov</sup> αι. Ανθολογία της

». Ο ενα-

γόμενος διατηρεί ατομική επιχείρηση με το διακριτικό τίτλο «

» με αντικείμενο, μεταξύ άλλων «τη συλλογή, διάσωση και προβολή της Μουσικής μας- κυρίως της βυζαντινής- στην παραδοσιακή της μορφή, όπως αυτή εκφράζεται μέσα από τη δημοσιοποίηση του έργου- εκτελεστικού και συγγραφικού- παλαιών διδασκάλων». Στην ιστοσελίδα του ( ) ο εναγόμενος αναφέρει ως σκοπό της επιχείρησής του την «έρευνα, συλλογή και καταγραφή του οπτικού, ηχητικού και έντυπου αρχαιακού υλικού και τη διάσωση και προβολή της Μουσικής μας (Βυζαντινής, Δημοτικής, Αστικής, Λαϊκής/Ρεμπέτικης, παραδοσιακών Μ. Ασίας, Κων/πολης κ.α.) στην αυθεντική της μορφή, όπως αυτή προβάλλεται μέσα από τη δημοσιοποίηση του έργου παλαιών και νεότερων διδασκάλων, σε συνεργασία με κορυφαίους ερευνητές, λαογράφους, μουσικούς, καθώς και με ιδρύματα, πολιτιστικούς συλλόγους και φορείς». Κατά την άσκηση της πιο πάνω επαγγελματικής του δραστηριότητας εξέδωσε συλλογή δεκατριών ψηφιακών δίσκων (cd) στους οποίους ως υλικούς φορείς και στις εξωτερικές συσκευασίες τους (εξώφυλλα και σε κάθε συνοδευτικό έντυπο) έχει αποτυπώσει αυτούσιο και χωρίς καμία παραλλαγή από το προαναφερθέν βιβλίο του πρώτου ενάγοντος με τον τίτλο ( ), το έγχρωμο φωτογραφικό δείγμα της σελ. 178 του βιβλίου με την ονομασία « ( ) », με τον ίδιο χρωματισμό και επί πλέον χρησιμοποίησε αυτό ως διακριτικό γνώρισμα τόσο των εμπορευμάτων του, όσον και της επιχειρηματικής του δραστηριότητας,

Μαρίνα  
Θεοχρήστου  




4<sup>ο</sup> φύλλον της υπ' αριθμ. 6335/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,  
τμήμα ενοχικό.

ακόμη και στην ιστοσελίδα του στο διαδίκτυο. Το ως άνω είχε εντοπίσει ο πρώτος ενάγων σε ελληνικό μοναστήρι (Αγ. Ιωάννης Θεολόγος, Θεσ/κη) και το είχε φωτογραφίσει στη συνέχεια, ύστερα από παράδοση του συνολικού χειρογράφου από το ως άνω μοναστήρι, παρουσία του μάρτυρός του, στο πλαίσιο επιστημονικής έρευνας που προσήκει στην επιστημονική του ιδιότητα προσκομίζοντας το σχετικό slide ως προς τις διαστάσεις του και τον χρωματισμό του στο δικαστήριο, αποκτώντας το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτού. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι υπάρχουν και άλλα «κανόνια των οκτώ ήχων» στη βυζαντινή μουσική με τις προσκομιζόμενες φωτογραφικές τους απεικονίσεις δεν αναιρούν το πιο πάνω, επί πλέον δε δεν αποδεικνύεται από κανένα αξιόπιστο αποδεικτικό μέσο ότι αυτός το απέκτησε σε φωτοαντίγραφο ως συλλέκτης, αφού και ο ίδιος ο μάρτυράς του δεν καταθέτει με σαφήνεια και πληρότητα τον τρόπο απόκτησής του απ' αυτόν. Η πιο πάνω ενέργεια του εναγομένου ως προς τη χρήση του έγινε δίχως την προηγούμενη άδεια και συναίνεση του πρώτου ενάγοντος και χωρίς καμία αναφορά στην πηγή προέλευσης της ως άνω φωτογραφικής απεικόνισης, παρά το ότι τούτο ενδεικνυόταν λόγω και της κατ' αντικείμενο εμπορικής δραστηριότητάς του. Εξ άλλου, από την επισκόπηση της συσκευασίας του υπ' αριθμ. 13 ψηφιακού δίσκου με τίτλο

, ενυπάρχει ενημερωτικό τεύχος στο οποίο έχουν ενσωματωθεί τα έγχρωμα φωτογραφικά δείγματα με τους αριθμούς 86, 96 και 106 του Δ μέρους του έργου συνοδευόμενα μάλιστα από τις λεζάντες αυτολεξεί του πρωτότυπου έργου του ενάγοντος πνευματικού δημιουργού αυτών, δίχως την προηγούμενη άδεια και συναίνεσή του και χωρίς καμιά αναφορά ως προς την πηγή προέλευσής τους. Οι ως άνω φωτογραφικές απεικονίσεις που περιέχονται στα πιο πάνω συγγράμματα και τα επεξηγηματικά κείμενα που τα συνοδεύουν αποτελούν προσωπική πνευματική συμβολή του πρώτου ενάγοντος με έντονη ατομική ιδιομορφία, επιλέγοντάς τα μέσα από πολυάριθμα χειρόγραφα, και δημιουργικό ύφος ως προς το χρωματισμό τους, τα περιθώρια, την απόσταση από το προς φωτογράφιση αντικείμενο, που τα διακρίνουν με τις αισθήσεις από άλλες παρεμφερείς απεικονίσεις, με συνέπεια ο πρώτος ενάγων να είναι ο αρχικός δικαιούχος και να απολαμβάνει της έννομης προστασίας του ηθικού και περιουσιακού δικαιώματος επί αυτών με την έννοια ότι δικαιούται να απαιτεί την αναγραφή του ονόματός του στον υλικό φορέα του πνευματικού του έργου και να επιτρέπει ή απαγορεύει την κυκλοφορία του. Ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι προέβη στη φωτοτύπηση των ως άνω χειρογράφων από την Εθνική Βιβλιοθήκη στην οποία είχε κάρτα εισόδου, όπως θα μπορούσε να πράξει και οποιοσδήποτε άλλος, αποδεικνύεται ως ουσία αβάσιμος διότι, όπως απορρέει από τα προσκομιζόμενα με επίκληση από τον πρώτο ενάγοντα έγγραφα των αρμοδίων υπαλλήλων της τελευταίας, το σχετικό τμήμα χειρογράφων δεν επιτρέπει τη φωτοτύπηση οιασδήποτε μορφής και για ο-

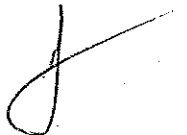
Οκτώβριος  
Οκτωβρίου  
Α



5<sup>ον</sup> φύλλον της υπ' αριθμ. 6335/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών,  
τμήμα ενοχικό.

ποιοδήποτε λόγο των χειρογράφων και δεν διατίθεται έγχρωμο φωτοτυπικό  
μηχάνημα, επιπρόσθετα δε δεν υπάρχει σχετικό αίτημα μέχρι το έτος 2008  
από τον εναγόμενο, λαμβανομένου (υπόψη) επί πλέον υπόψη και του ότι από  
την πληθώρα των υπάρχοντων χειρογράφων επιλέχθησαν μόνον τα πιο πά-  
νω από τον τελευταίο και δίχως έρευνα. Από την ως άνω αδικοπρακτική  
συμπεριφορά του εναγομένου ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη για την οποί-  
αν δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, η οποία πρέπει να καθοριστεί για  
κάθε μία από τις προαναφερθείσες παράνομες πράξεις του (χειρόγραφα και  
Κανόνιο) σε επτά χιλιάδες (7000) ευρώ, και συνολικά δέκα τεσσάρων  
(14000) ευρώ, ποσό που κρίνεται δίκαιο και εύλογο εν όψει των συνθηκών  
τέλεσης της πράξης, του είδους και της βαρύτητας της προσβολής, του  
βαθμού υπαιτιότητας του εναγομένου, της κοινωνικής και περιουσιακής  
κατάστασης των διαδίκων. Επομένως, αφού απορριφθεί και ο πρώτος λό-  
γος της ένδικης έφεσης με τον οποίο ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι πάσχει  
αοριστία η αγωγή και έπρεπε αυτή να απορριφθεί ως απαράδεκτη για το  
λόγο ότι δεν εκθέτει τα υπό του νόμου απαιτούμενα στοιχεία ως προς τη  
νόμιμη προϋπόθεση του πρωτότυπου επί των επικαλούμενων χειρογράφων  
και του κανονίου, με συνέπεια να μην μπορεί αυτός να αμυνθεί νομίμως,  
ως ουσία αβάσιμος, καθόσον η αγωγή περιέχει όλα τα απαραίτητα κατά  
νόμο (2121/1993 και 914 ΑΚ) στοιχεία και ο εναγόμενος προέβαλε πλήρη

Αντιγράφος  
12/1/13

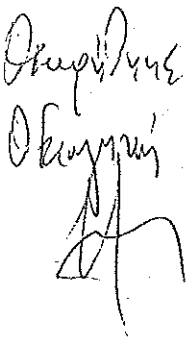
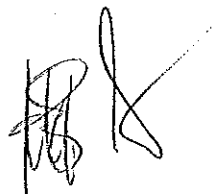


ανάπτυξη ισχυρισμών για την απόρριψή της, η ένδικη έφεση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, εφόσον το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφασή του αποδεχόμενο την αγωγή ως νόμο και εν μέρει κατ' ουσία βάσιμη κατά τα αιτήματά της, ιδίως ως προς την υποχρέωση του εναγομένου να αποσύρει από το εμπόριο τον υπ' αριθμ. 13 ψηφιακό δίσκο και όλους τους άλλους ψηφιακούς δίσκους που αυτός εκδίδει και φέρουν το διακριτικό γνώρισμα «Κανόνιο των οκτώ ήχων» καθώς και το σύνολο του εντύπου υλικού που φέρει τούτο, ορθώς το νόμο εφάρμοσε και τις αποδείξεις εκτίμησε, τα αντίθετα δε υποστηριζόμενα από τον εκκαλούντα είναι ουσία αβάσιμα και απορριπτέα. Πρέπει επίσης να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο (άρθρο 495 παρ. 4 εδ. δ ΚΠολΔ).

Τα δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου για τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθούν σε βάρος του εκκαλούντος λόγω της ήττας του (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- Δικάζει την έφεση αντιμωλιαν των διαδίκων.
- Δέχεται αυτήν τύποις και την απορρίπτει κατ' ουσίαν.
- Διατάζει την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο.
- Επιβάλλει σε βάρος του εκκαλούντος τη δικαστική δαπάνη του εφεσιβλήτου για τον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας, την οποία ορίζει σε χίλια (1000) ευρώ.

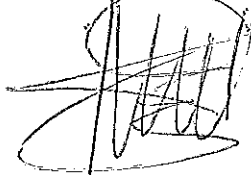


6<sup>ο</sup> φύλλον της υπ' αριθμ. 6335/2013 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, τμήμα ενοχικό.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 10-10-2013 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του δίχως να παρίστανται οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων στις 24-10-2013.

Οκτώβριος  
2013  
Α.Μ.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ



Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

